

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 103.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901733392/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

og Vandet løb til Stranden, gjorde dette Menneskepar sig Jorden underdanig, saa Sveden randt ad den solbrændte Hud. De tunge Tag rundede Ryggen og krøgede de ranke Skikkelser, det stadige Slid stivnede de bøjelige Lemmer og gjorde Søren Hænder haarde som Hornklove. Livet var her med sin Modstand, Jorden med sin Trods, og de havde Villiens Sejghed, Sindets Ro og Haandens Styrke at sætte ind i Kampen.

Ingen Lyd fra anden menneskelig Virksomhed naaede deres Øren, ingen andre Stemmer end Naturens lod omkring dem, selv kunde de ikke en Gang raabe til hinanden, og ude i denne Stillehed førte de hver paa sit Punkt trofast og vedholdende Dagens standende Strid med Redskaber saa blanke som nogen Ridders Glavind.

Og disse Folk herude paa Kulturens Overdrev vandt Sejr paa Sejr over den raa Klit, der fravristedes Stykke efter

Stykke, som lagdes til deres Omraade og — Fædrelandets. —

Naar saa Freden kom, Sommeraftenens Fred, saa lode de Vaabnene hvile og gik en Tur langs Læbæltets Hæk. Udenfor løb Harer og Agerhøns, thi Dyrene følte sig trygge i denne fredelige Egn. Indenfor groede Møjens Frugter op af Sandet.

Som de gik her, toge de hinandens Hænder, og deres Hjærter glædedes, og som Aftenduggen faldt, syntes de, at Himlens Velsignelse dryppede ned over deres Hænders Gerning.

Men naar Mørket faldt paa, gik de ind og sov den flittiges og nøjsommes rolige Søvn.